

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/17/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1613010143
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Králiková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1613010143.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľudmily Králikovej a členov senátu JUDr. Kamila Ivánka a Mgr. Marcely Kosovej, v trestnej veci obžalovaného X. Z., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného X. Z. proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 2T/24/2013 zo dňa 19.10.2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 07. apríla 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného X. Z., nar. XX.XX.XXXX v V. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Malacky sp.zn. 2T/24/2013 zo dňa 19.10.2015 bol obžalovaný X. Z. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 15.10.2011 v čase o 08.20 hod. v F. na ul. I. M. pred domom č. 6/65 pri vykonávaní výkopových prác s použitím stroja L., kde lyžica otáčajúca sa pracovného stroja pri práci zasahovala do jazdnej dráhy predchádzajúcich vozidiel, ako poverená a oprávnená osoba dávať pokyny na zastavenie vozidiel, nedal včas a zreteľne znamenie, aby vodič prichádzajúceho vozidla mohol bezpečne vozidlo zastaviť, navyiac použil zastavovací terčik neschváleného typu, následkom čoho pri nakladaní zeminy strojom L., ktorý obsluhoval strojník U. M., došlo k zrážke lyžice otáčajúceho sa pracovného stroja do profilu vozovky s predchádzajúcim osobným motorovým vozidlom zn. X. D., EČ: XTXXXXX, ktoré viedol vodič E. I., pričom spolujazdec v osobnom motorovom vozidle poškodený Z. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. - K., X. XXX/X utrpel zranenia, ktoré si vyžiadali liečenie spojené s práceneschopnosťou v trvaní od 15.10.2011 do 27.10.2011.

Okresný súd uložil obžalovanému podľa § 158 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j/, § 38 ods. 3, § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. peňažný trest v sume 160,- Eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. uložil obžalovanému pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu náhradný trest odňatia slobody vo výmere päť dní. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal poškodených E. I. a Z. Y. s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil samostatným písomným podaním prostredníctvom svojho obhajcu.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že nesúhlasí so záverom napadnutého rozsudku. Zo strany obžaloby nebola do úvahy poňatá skutočnosť, že obžalovaný riadil dopravu sám, práce prebiehali za plnej prevádzky komunikácie tak, že v danom úseku cca 600 metrov, vozovka v danom úseku bola zúžená do jedného jazdného pruhu, pracovný stroj sa otáčal do celého profilu vozovky, teda aj do tej časti vozovky, po ktorej sa jazdilo. Obžalovaný svoje stanovisko pre regulovanie dopravy a zastavovanie vozidiel na krajnici zvolil z troch dôvodov. Aby mohol komunikovať so strojníkom bagra, musel stáť oproti pracovnému stroju tak, aby videl strojníka a strojník obžalovaného. Aby nestál pod otáčajúcou

sa lyžicou bagra z dôvodu zaistenia svojej bezpečnosti a aby mohol vidieť do oboch strán vozovky a aby bol videný z oboch strán. Poukázal ďalej na to, že vodič vozidla D. danú situáciu vytvoril sám, keď nerešpektoval obžalovaného, tým porušil ustanovenie § 3 a § 4 zákona č. 8/2009 Z.z., spoliehal sa na možnosť bezpečného prejazdu pod lyžicou otáčajúceho sa bagra.

Obhajca záverom uviedol, že na základe uvedeného je presvedčený, že vzhľadom na špecifikum práce a okolností pri výkone riadenia dopravy vo zverenom úseku, obžalovaný vykonával svoju prácu podľa svojho najlepšieho svedomia a vedomia a vzniknutú dopravnú nehodu nezavinil. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a v celom rozsahu ho oslobodil spod obžaloby.

Z písomného vyjadrenia prokurátorky k odvolaniu obžalovaného vyplýva, že má za to, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie, správne zistil skutkový stav a objektívne vyhodnotil vykonané dôkazy. Vo vzťahu k uloženému trestu konštatovala, že trest bol obžalovanému uložený v súlade s ustanovením § 34 ods. 2 Tr. zák. a je primeraný závažnosti spáchaného skutku. Navrhla preto, aby krajský súd odvolanie obžalovaného zamietol v celom rozsahu ako nedôvodné.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava písomne podaného odvolania zo dňa 20.12.2015. Založil do spisu doplňujúci návrh, z ktorého vyplynuli obdobné skutočnosti, ako tie, ktoré uvádzal v písomných dôvodoch odvolania. Poukázal na výpovede svedkov U. Kováča, C. X., V. G., C. L. a F. L. G.. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a obžalovaného v plnom rozsahu oslobodil spod obžaloby.

Na verejnom zasadnutí prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné. Poukázala na právny názor odvolacieho senátu, ktorým bolo predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušené. Trest uložený súdom prvého stupňa považuje za správny a zákonný.

Obžalovaný X. Z. sa na verejnom zasadnutí uviedol, že sa cíti nevinný. Nevie, či je zákonom stanovená nejaká hranica, z ktorej sa má riešiť problémová situácia a zastavovať vozidlá. Pridržiava sa dôvodov odvolania, ktoré uviedol jeho obhajca..

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 ods. 1 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (306 ods. 1 Tr. por.) a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por., a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Je potrebné uviesť, že v predmetnej veci už krajský súd rozhodoval, a to uznesením zo dňa 25. júna 2015 pod sp. zn. 2To/32/2015, keď na základe odvolania prokurátora zrušil rozsudok Okresného súdu Malacky sp.zn. 2T/24/2013 zo dňa 06.10.2014, ktorým bol obžalovaný X. Z. podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Malacky sp.zn. 1Pv 360/11 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., a vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v tomto rozhodnutí vyslovil právny názor, podľa ktorého predpokladom trestnosti je porušenie dôležitej povinnosti vyplývajúcej pre páchatel'a z jeho postavenia alebo funkcie, teda aj také porušenie povinnosti, ktorá má za danej situácie spravidla za následok nebezpečenstvo pre ľudský život alebo zdravie. V praxi sa touto povinnosťou rozumie nielen povinnosť uložená podľa zákona, ale aj konkrétny príkaz vydaný na základe zákona. Je pravdou, že v zmysle § 81 písm. a/ Zákonníka práce, je zamestnanec povinný najmä okrem iného plniť pokyny nadriadených vydané v súlade s právnymi predpismi. Obžalovaný sa počas trestného konania bránil tým, že dopravná situácia na mieste bola veľmi zložitá a on nemal osobitné školenie na regulovanie dopravy. Napriek tomu túto prácu neodmietol a vykonával ju, čím prevzal na seba trestnoprávnu zodpovednosť.

Súd prvého stupňa rešpektoval právny názor odvolacieho súdu, pričom vykonal v súhrne na hlavných pojednávaniach všetky dostupné dôkazy potrebné na rozhodnutie o obžalobnom návrhu tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por., a tieto dôkazy aj správne jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach v napadnutom rozhodnutí v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotil.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo že obžalovaný sa bránil tým, že po prvýkrát bol určený majstrom na riadenie dopravy dňa 15.10.2011, na riadenie dopravy školený nebol, ani do tejto pozície nebol pracovne zaradený. Musel udržiavať kontakt s bagristom, sledovať obojsmerne prevádzku, keďže doprava nebola vylúčená, a ešte dávať pozor na seba, aby ho nezasiahla lyžica bagra. Blížiac sa motorové vozidlo poškodeného zastavoval terčikom, ale vodič nezastavil a zasiahla ho lyžica otáčajúceho sa bagra. Vodič ho asi prehliadol v dôsledku oslnenia slnkom. Svedok U. M. ako bagrista prehlásil, že obžalovaný bol určený na riadenie dopravy majstrom. Dohovárali sa posunkami a slovne, keď dostal pokyn, že môže, začal sa lyžicou bagra otáčať cez celú šírku voľného jazdného pruhu. Keď si všimol prichádzajúce vozidlo, snažil sa lyžicu nadvihnúť, podľa jeho názoru zložitost' situácie si vyžadovala nasadenie dvoch regulovčikov. Svedok C. X. v ten deň už prechádzal týmto miestom, avšak v tom momente obžalovaný dopravu nezastavoval, lebo práve stál bager. Svedok W. O. uviedol, že určil obžalovaného, aby riadil dopravu, či tento bol vyškolený na riadenie dopravy nevedel. Svedkovia V. G. a L. G. išli svojim vozidlom za vozidlom poškodených, nebola tam osadená žiadna dopravná značka, ktorá by upozorňovala, že sa tam pracuje. Svedkyňa uviedla, že keď došlo k nehode, žiadneho regulovčika nevidela, vystúpila rozčúlená a išla k obžalovanému, na ktorého začala kričať, prečo ich nezastavil. Rovnako aj svedok uviedol, že nevidel nikoho regulovať dopravu. Svedok kpt. C.. V. V., dopravný inžinier OR PZ Malacky uviedol, že podľa projektu bol zodpovedný za dopravné značenie a regulovanie dopravy C. L., osoba, ktorá chce regulovať dopravu, musí byť náležite vyškolená, resp. poučená. Nevedel sa vyjadriť k tomu, či v danom úseku, v danom čase postačoval jeden regulovčik. Za toto zodpovedá určená osoba, ktorá by mala vyhodnotiť, či stačí jeden alebo dvaja regulovčici, či sú riadne poučení, vyškolení a vystrojení. Z protokolu č. 2/2011 vyplýva, že tento poukazuje na povinnosť zhotoviteľa, podľa ktorej zhotoviteľ zabezpečí prejazd vozidiel a zastavovanie vozidiel spôsobilou a náležite poučenou osobou.

Krajský súd pripomína (ako už uviedol vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí), že páchatelom trestného činu podľa § 158 Tr. zák. môže byť každá trestne zodpovedná fyzická osoba a z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje nedbanlivosť a to vedomá, resp. nevedomá nedbanlivosť. Predpokladom trestnosti je porušenie dôležitej povinnosti vyplývajúcej pre páchatela z jeho postavenia alebo funkcie. Za porušenie dôležitej povinnosti je potrebné považovať také porušenie povinnosti, ktorá má za danej situácie spravidla za následok nebezpečenstvo pre ľudský život alebo zdravie. Medzi porušením dôležitej povinnosti a následkom trestného činu musí byť príčinná súvislosť.

Dôležitá povinnosť v zmysle uvedeného je pojmovo veľmi široká formulácia. V praxi sa touto povinnosťou rozumie nielen povinnosť uložená podľa zákona, ale aj konkrétny príkaz vydaný na základe zákona. V zmysle § 81 písm. a/ Zákonníka práce, je zamestnanec povinný najmä okrem iného plniť pokyny nadriadených vydané v súlade s právnymi predpismi. Obžalovaný sa počas trestného konania bránil tým, že dopravná situácia na mieste bola veľmi zložitá a on nemal osobitné školenie na regulovanie dopravy. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že obžalovaný vedel, že tým, že nemá školenie, nespĺňa zákonom stanovené podmienky na vykonávanie určenej práce, teda, že konkrétny príkaz bol v rozpore so zákonom, napriek tomu túto prácu neodmietol a vykonával ju, a tým prevzal na seba trestnoprávnu zodpovednosť.

Krajský súd teda uzatvára, že obžalovaný ako trestne zodpovedný subjekt konaním opísaným v skutkovej vete napadnutého rozsudku inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, porušil dôležitú povinnosť vyplývajúcu z jeho zamestnania, keď ako poverená osoba dávať pokyny na zastavovanie vozidiel, nedal včas a zreteľne znamenie, aby vodič prichádzajúceho vozidla mohol bezpečne vozidlo zastaviť, následkom čoho došlo k zrážke lyžice otáčajúceho sa bagra s vozidlom poškodeného, pričom spolujazdec poškodeného vodiča utrpel zranenia, ktoré si vyžiadali liečenie spojené s práceneschopnosťou.

Odvolací súd konštatuje, že z vyššie uvedených skutočností jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že predmetný skutok vykazuje všetky zákonné znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., tak po stránke subjektívnej ako i stránke objektívnej.

Čo sa týka konkrétneho druhu a výmery uloženého trestu, okresný súd správne vyhodnotil existenciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. - obžalovaný viedol riadne život, v registri trestov nemá záznam, neexistenciu priťažujúcej okolnosti a následne správne aplikoval ustanovenie § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. pri prevahe poľahčujúcich okolností. Krajský súd je rovnako toho názoru, že v danom prípade bude účel trestu u obžalovaného s ohľadom na jeho doterajší bezúhonný život, jeho osobu, okolnosti spáchania trestnej činnosti, dobu, ktorá uplynula od spáchania skutku, splnený uložením samostatného peňažného trestu pri dolnej hranici s ustanovením náhradného trestu počítajúceho sa na dni. Takto uložený trest je aj podľa názoru odvolacieho súdu zákonný a spravodlivý.

Krajský súd skúmal v danom prípade aj možnosť upustenia od potrestania obžalovaného podľa § 40 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktoré by však prichádzalo do úvahy iba v prípade splnenia základnej zákonnej podmienky, a to je priznanie sa obžalovaného. Nakoľko sa obžalovaný počas celého trestného konania nepriznal a cítil sa nevinný, čo deklaroval aj pred odvolacím súdom, aplikácia uvedeného ustanovenia bola z tohto dôvodu vylúčená.

Vo vzťahu k rozhodnutiu o škode, krajský súd uvádza, že poškodení si v rámci prípravného konania riadne a včas uplatnili nárok na náhradu škody. Obžalovaný sa však skutku dopustil v čase, kedy plnil pracovné úlohy ako zamestnanec spoločnosti. Poškodenej osobe (inej ako spoločnosti, ktorá ho zamestnáva) nárok na náhradu škody voči takémuto obžalovanému - zamestnancovi plniaceho v čase skutku pracovné úlohy - neprináleží, pričom poškodení môžu svoje nároky uplatňovať v rámci občianskeho súdneho konania iba voči zamestnávateľovi obžalovaného.

Na základe uvedených skutočností a úvah odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je zákonné, a preto odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.